

La Llavina

Montseny

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Vora Km 15 BV 5301

Coordenades:

Latitud: 41.774192034211
Longitud: 2.3769494891167
UTM Est (X): 448218
UTM Nord (Y): 4624893

Classificació

Número de fitxa: 08137 - 11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle: XIII-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari: IPA 29208
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat: Privada
Titular: 002404000DG42F0001ZR / 08136A011000050000RR
Autor de la fitxa: Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dc., 29/12/2021 - 09:20

Descripció

La Llavina és una masia d'origen medieval que ha estat reformada i ampliada entre els segles XVI, XVIII i XX. Fruit d'aquestes ampliacions, està formada per diversos volums superposats, d'alçades i cobertes diferents. El volum principal consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. Les obertures són totes amb llinda de pedra de factura moderna. A la planta baixa s'observa un arc rebaixat tapiat de pedra col·locada a plec de llibre, que s'ha deixat vist després d'arrebossar la façana. Està parcialment tapat per una escala exterior que s'adossa a la façana. Al costat de llevant hi ha un volum que s'identifica com una pallissa amb corral a sota que conserva les obertures originals i l'arrebossat de morter de calç.

Història

La Llavina està documentada des del segle XIII. Al fogatge de la parròquia de Montseny del 3 de gener de 1362 hi consten 31 focs, entre els quals hi ha "en lavina" i al de 1515 hi consta un Bernat Lavina. La principal activitat econòmica del mas segueix sent l'explotació forestal, com també una pedrera de pissarra. Fins fa pocs anys no hi havia subministrament elèctric i obtenien la llum gràcies a l'energia del salt d'aigua del riu.

Bibliografia

BONET, M.A. (2004). *Un passeig per la cultura popular del Montseny: Records, tradicions, remeis, coneixements del medi*. Tarragona: Edicions el Mèdol.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic del Parc del Montseny. Servei del Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona (1997).

Inventari del Patrimoni Construït del Parc del Montseny. Pla Especial del medi natural i del paisatge del Parc del Montseny. Diputació de Barcelona i Diputació de Girona. Any 2008.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Montseny (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

PORTALS, J. (2004). *Montseny: història d'un poble*. Arenys de Mar: Els llibres del Set-ciències.

